

Sag T-53/02

Ricosmos BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Told — ekstern fællesskabsforsendelse af cigaretter — svig — ansøgning om fritagelse for importafgifter — forordning (EØF) nr. 2913/92 — forordning (EØF) 2454/93 — billighedsklausul — iagttagelse af frister — retten til kontradiktion — proportionalitetsprincippet — begrebet åbenbar forsømmelighed«

Rettens dom (Første Afdeling) af 13. september 2005 II - 3179

Sammendrag af dom

1. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — forelæggelse for Kommissionen af en anmodning om godtgørelse — de af de nationale myndigheder fremlagte oplysninger utilstrækkelige — anmodning om supplerende oplysninger — frist gældende for Kommissionens beslutning — ansøgerens mulighed for at antage, at hans ansøgning er blevet efterkommet, alene fordi fristen er udløbet — foreligger ikke*

(Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 907)

2. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — forelæggelse for Kommissionen af en anmodning om godtgørelse — de af nationale myndigheder fremlagte oplysninger utilstrækkelige — anmodning om supplerende oplysninger — Kommissionens forpligtelse til ufortøvet at give ansøgeren oplysning — foreligger ikke*
[Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 905, stk. 2, og art. 906 a)]
3. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — forelæggelse for Kommissionen af en anmodning om godtgørelse — meddelelse af ansøgerens indvendinger — aktindsigt — rækkevidde*
[Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 906 a)]
4. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — billighedsklausul indført ved artikel 905 i forordning nr. 2454/93 — rækkevidde — Kommissionens beslutningsbeføjelse — nærmere regler for udøvelsen*
(Rådets forordning nr. 2913/92, art. 239; Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 905)
5. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — forelæggelse for Kommissionen af en anmodning om godtgørelse — Kommissionens beslutning tager ikke hensyn til størrelsen af det økonomiske tab, som forvoldes den erhvervsdrivende — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet — foreligger ikke*
(Rådets forordning nr. 2913/92, art. 239; Kommissionens forordning nr. 2454/93)
6. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — artikel 239 i EF-toldkodeksen — billighedsklausul indført ved forordning nr. 2454/93 — rækkevidde — Kommissionens kompetence — grænser — anvendelse af materiel toldret — de nationale myndigheders enekompetence*
(Art. 234 EF; Rådets forordning nr. 2913/92, art. 239; Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 905)

1. Artikel 907, stk. 2, i forordning nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks bestemmer, at Kommissionens afgørelse — inden for rammerne af en procedure

om godtgørelse af eller fritagelse af import- eller eksportafgifter — om godtgørelse eller fritagelse skal træffes inden for en frist på ni måneder regnet fra modtagelsen af sagens akter vedrørende ansøgningen om en fritagelse, og

at når Kommissionen har været nødt til at anmode medlemsstaten om supplerende oplysninger for at kunne træffe afgørelse, forlænges fristen på ni måneder med den periode, der forløber mellem datoen for Kommissionens fremsendelse af denne anmodning og datoen for Kommissionens modtagelse af de nationale myndigheders besvarelse.

stemmelser til forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, eller om disse myndigheders besvarelse heraf, og heller ikke, at parten skal have øjeblikkelig underretning om indholdet af disse udvekslinger.

Da den frist, som Kommissionen råder over, således kan forlænges, kan ansøgeren om fritagelse ikke på grundlag af den omstændighed alene, at fristen på ni måneder er udløbet, med sikkerhed vide, at hans ansøgning er blevet godkendt, selv om han ikke har fået oplysning om forlængelsen af nævnte frist.

Gennemførelsesforordningens artikel 906a bestemmer nemlig, at det først er i det øjeblik, Kommissionen efter sin vurdering af ansøgningen om fritagelse er nået til en foreløbig negativ konklusion, at den skal underrette ansøgeren skriftligt om sine indvendinger samt om alle de dokumenter, hvorpå disse indvendinger er baseret.

(jf. præmis 54 og 55)

2. Toldbestemmelserne forskriver ikke, at parten inden for rammerne af en procedure om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter skal have øjeblikkelig underretning om fremsendelsen af Kommissionens anmodninger om supplerende oplysninger til de nationale myndigheder i henhold til artikel 905, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbe-

Ligeledes tilsigter gennemførelsesforordningens artikel 905, stk. 2, første afsnit, som bestemmer, at de sagsakter, der fremsendes til Kommissionen af de nationale myndigheder, bl.a. skal omfatte en erklæring, underskrevet af ansøgeren, hvori det attesteres, at han har kunnet gøre sig bekendt med sagsakterne, og hvori der enten gives udtryk for, at han ikke har noget at tilføje, eller påpeges alle yderligere forhold, som det forekommer ham vigtigt at få med, kun at sikre, at den erhvervsdrivende, der ansøger om en fritagelse, og som ikke nødvendigvis har deltaget i de nationale

myndigheders forberedelse af sagsakterne, effektivt kan gøre sin ret til at blive hørt gældende i første etape af den administrative procedure, som gennemføres på nationalt plan.

missionen skal til brug herfor mindst forsyne ansøgeren med en udtømmende fortegnelse over de ikke fortrolige dokumenter, der er indeholdt i sagsakterne, der indeholder tilstrækkelig præcise oplysninger til at gøre det muligt for ansøgeren at afgøre, på fuldt oplyst grundlag, om de beskrevne dokumenter kan være nyttige for ham.

(jf. præmis 61-63)

(jf. præmis 72 og 74)

3. I medfør af princippet om retten til kontradiktion tilkommer det ikke alene Kommissionen inden for rammerne af procedure om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter at afgøre, hvilke dokumenter der er nyttige for den berørte part med henblik på nævnte procedure, og hvori vedkommende bør have aktindsigt i henhold til artikel 906a i forordning nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, når Kommissionen påtænker at træffe en beslutning, der ikke er gunstig for parten, og når den meddeler denne sine indvendinger.
4. Artikel 905 i forordning nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks — hvilken bestemmelse præciserer og uddyber reglen i toldkodeksens artikel 239 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — udgør en generel billighedsklausul, som bl.a. har til formål at dække sådanne usædvanlige situationer, der ikke henhører under et af de tilfælde, der er opregnet i gennemførelsesforordningens artikel 900-904. Der er to kumulative betingelser for godtgørelse af importafgifter, nemlig for det første, at der foreligger en særlig situation, og for det andet, at den berettigede ikke har gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed og ikke har begået urigtigheder. Der skal endvidere være en forbindelse mellem den forsømmelighed, der foreholdes den erhvervsdrivende, og den særlige situation, der foreligger. Det er imidlertid ikke nødvendigt, at den sær-

Kommissionen skal således på tidspunktet for fremsendelsen af sine indvendinger give ansøgeren mulighed for at vurdere alle de dokumenter, der kan være relevante til støtte for ansøgningen om fritagelse eller godtgørelse, og Kom-

lige situation er den direkte og umiddelbare konsekvens af den pågældendes forsømmelighed. Det er i denne forbindelse tilstrækkeligt, at forsømmeligheden har bidraget til eller lettet uddragelsen af en vare fra toldkontrol.

Kommissionen råder over et skøn, når den træffer en beslutning i henhold til denne generelle billighedsklausul. Desuden udgør godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, der kun kan indrømmes under visse forudsætninger og i bestemte særlige situationer, en undtagelse til den normale import- og eksportordning, og bestemmelserne, hvori der er fastsat en sådan godtgørelse eller fritagelse, skal følgelig fortolkes snævert.

(jf. præmis 103, 150 og 154)

5. Inden for rammerne af en procedure om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter tilsidesætter Kommissionen ikke proportionalitetsprincippet ved i forbindelse med vurderingen af ansøgningen om fritagelse ikke at tage hensyn til størrelsen af det økonomiske tab, som beslutningen om nægtelse vil have for den pågældende erhvervsdrivende. Størrelsen af den toldskyld, der er pålagt en erhvervsdrivende, er forbundet med den økonomiske værdi af de varer,

der var genstand for de pågældende fællesskabsforsendelser, navnlig størrelsen af de skatter og afgifter, der påhviler disse varer. Den omstændighed, at det beløb, der opkræves i form af importafgifter, er betydeligt, falder inden for den kategori af erhvervsmæssige risici, som den erhvervsdrivende løber. Følgelig er størrelsen af den toldskyld, der søges om fritagelse for, ikke i sig selv et element, der har betydning ved vurderingen af de betingelser, som denne fritagelse er undergivet.

(jf. præmis 161)

6. Bestemmelserne i artikel 239 i forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks og i artikel 905 i forordning nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til toldkodeksen har alene til formål at gøre det muligt, såfremt der foreligger visse særlige omstændigheder, og såfremt der ikke foreligger åbenbar forsømmelighed eller urigtigheder, at fritage erhvervsdrivende for betaling af skyldige afgifter, hvorimod den ikke giver adgang til at bestride, at toldskylden principielt er forfalden. Spørgsmålet om toldskylds opståen og den nøjagtige størrelse heraf henhører nemlig under de nationale myndigheders kompetence. De ansøgninger, der fremsættes for

Kommissionen i medfør af nævnte bestemmelser, angår ikke spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelser inden for den materielle toldret er blevet anvendt korrekt af de nationale toldmyndigheder.

Beslutninger truffet af disse myndigheder kan indbringes for de nationale domstole, som kan forelægge spørgsmål for Domstolen i medfør af artikel 234 EF.

(jf. præmis 165)